

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrstne po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

iz državnega zbora.

Na Dunaji, 4. maja. [Izv. dop.]
(Konec.)

—j—. Obravnave desničarskih voditeljev z vlado, o kojih sem poročal v zadnjem svojem dopisu, vršile so se pričetkom seje 2. maja. Njih rezultat trebalo je počakati, predno je bilo večini mogoče, prestopiti v glasovanje. Vsled tega pripetil se je čudoviti slučaj, da je desnica, katera sicer po parlamentarnem običaji redno debato zatvori, nakrat primorana bila, zavlačiti debato. In — niti pripravljenih govornikov ni več imela na razpolaganje! Češki poslanec dr. Mathon bil je komandiran kot pravi „Verlegenheitsredner“; posrečilo se mu je navzlic sitnemu svojemu poslu, da je častno rešil nalogo svojo. Hvaležnega občinstva sicer ni imel; kdo bi pač izmed državnih poslancev bil dovolj hladnokrven, zanimati se za šolska vprašanja podrejene važnosti v trenutkih, odločilnih za bitje ali nebitje cele sisteme! Dolgo je govoril Mathon, konečno je sklenil stvarni svoj govor, toda — obravnave neso še bile pri kraji! Prava sreča, da „contra“-govornik, kateri mu je sledil, ni bil levičar, — ta bi bil pozitivno odpovedal se besedi, — temveč italijanski poslanec dr. Bertolini. Mož govori tiho, tako da je celo stenografom, sedečim okolu govornika, časi težko razumeti njegove besede, ta dan pa, pri silni razburjenosti, koja se je razodevala v razvnetih pogovorih poslancev v dvorani, ta dan ste ga le videli agitirati z rokami, besede nese čuli nobene! Sedaj stopi naučni minister v zbornico, hiteč gori h govorniku, opazke si delat o njegovi razpravi, — a glasen smeh ga vsprejme, v istem hipu bil je Bertolini pri kraji. Prisotnost ministрова bila je desničarjem znamenje, da so obravnave dograne, njih izid seveda jim še ni bil znan. Ko je torej antisemit Fürnkranz nasetoval konec debate, ni bilo več povoda, čas kratiti s praznim govoritjenjem, in konec debate, s kojim je levica nameravala večino spraviti v hudo zadrego, obveljal je skoro jednoglasno. Besedo sta imela še generalna govornika in poročevalec. Desničarji izbrali so si češkega poslanca Adameka, imenom levice govoril je Weitlof. Dočim sta generalna govornika reše-

vala svoj nalog, zbrala sta se Hohenwartov in češki klub v svojih klubovih zbirališčih, da se poizve uspeh dotičnih obravnave glede slovenskih in čeških terjatev. Detail, to moram še jedenkrat naglašati, ni za javnost. Ali ne verujte nič tega, kar iznajdljivi nemško-liberalni reporterji pišejo in brzojavijo po svetu! To vse vkupe ni vredno niti piškavega oreha ne, oni čisto nič neso informirani ter vsaj iz ust slovenskih poslancev ničesar ne bodo izvedeli. Da se pa občinstvo naše po nepotrebem ne vznemirja s takimi sleparskimi poročili, povem le toliko, da so precizne zahteve slovenskih poslancev in isto tako tudi vladna zagotovila, storjena nasproti desničarskima posredovalcema grofu Hohenwartu in eksc. Grocholskemu, v prvi vrsti zadevala ne Kranjske, temveč **sosedne kronovine**. Posebno veljavo pak moramo pripisovati temu, da dotičnih obljub ni dal samo naučni minister, temveč da je poročstvo za njih točno izvršitev prevzel kabinetov prvomestnik. — Na podlagi tega rezultata odločili so se tudi slovenski poslanci, da privolijo ministru Gautschu toliko napadano „centralo“, proti kateri bi bili sicer gotovo glasovali.

Ko se vrnejo Slovenci in njih tovariši iz Hohenwartovega kluba v dvorano, generalni govornik Adamek še ni bil sklenil svojega govora. Sedaj, po storjenem „premirju“ — o „spravi“ govoriti ne moremo, predno dejanj ne vidimo mesto obljub — zdel se nam je govor njegov kakor grmenje topov, kateri svoje zadnje strele pošiljajo za umikajočim se protivnikom. Adamek je jeden naj resnejših in najbolj naprednih čeških politikov; govoril je proti naučnemu ministru jako ostro, brez usmiljenja kritikujoč njegovo postopanje proti nemškemu narodom. Za Adamekom mučil je zbornico generalni govornik levice dr. Weitlof z velikanskim, nad dve uri trajajočim govorom. Sicer Weitlofa radi poslušajo; ofenziven govornik je, čestokrat žali nasprotno mu stranko, a po navadi je interesanten ter zabava občinstvo s svojim sarkazmom. V svoji letošnji razpravi pri naučnem budgetu pa je bil dolgočasen, sila slaboten zlasti tam, kjer je polemizoval proti Klunu ter pobijal ali pobijati

poskušal slovenske govornike. Po Weitlofovem govoru, kateri je zbornico sila utrudil, še kakih 8 do 10 „stvarnih popravkov“, potem starega Czerekawskega konečna beseda in — glasovanje! Mladoček Engel predlaga, naj se glasuje imenom. Predlog ni bil zadoštno podpiran, dasi so se zanj bili dvignili tudi pristaši nemškega kluba in Steinwenderjeva frakcija. Toda drug nasvet je obveljal: poslanci šteli so se po oddelkih. In tu se je pokazalo, da je bila „centrala“ vsprejeta s 189 glasovi zoper 53. Za to pozicijo glasovala je namreč tudi večja polovica nemško-avstrijskega kluba. Proti so glasovali Mladočehi, izmed slovenskih poslancev dr. Lavoslav Gregorec, kateremu se ni bilo poročalo ob obravnavih ter njih pogojih, dalje izmed Staročehov Adamek, kateri je bil že govoril v tem zmislu in trojica drugih, po naučnem ministru osobno prizadetih, konečno Steinwenderjev in nemški klub z antisemiti vred. Zanimivo bilo je opazovati naučnega ministra. Ves dan sedel Vam je tam na svojem sedeži klavern in pobit, skrb, bridka skrb čitala se mu je na lici, — pri glasovanju pa, ko se je tolika večina zanj bila dvignila, poskoči Vam kvišku, lice se mu razvedri in — vesel smehlaj njegov je pokazal, kak kamen se mu je odvalil od prs. Bode-li še jedenkrat podal se v tako situacijo?! Dvojimo!

Govor državnega poslanca gospoda Karola Kluna

v 223. državnozborni seji dne 1. maja 1888.

Visoka zbornica! Kadar kak govornik z desne strani povsem ne odobrava odredb in naredeb vlade, se mu od nasprotne strani tako rado očita, da bi prav za prav moral se uvrstiti mej opozicijske govornike. Pri obravnavi o naučnem budgetu bi to očitjanje zadevalo skoro vse govornike in mej drugim tudi mene. Zaradi tega si usojam že naprej omeniti, da nečem pobijati nobene postavke naučne uprave, temveč s hrepenenjem želim onega časa, ko bi bilo morda mogoče pogrešati znatne troške, ki se dosedaj zahtevajo za vojni budget, da bi je tem uspešneje porabljali za namene narodne omike in prosvetljenja. To me pa nikakor ne ovira odločno

LISTEK.

Slike Kozaške.

Mitro.

(Češki spisal E. Jelinek, poslovenil Podvidovski)
(Dalje.)

Po dolgem povpraševanju v Kijevu in inih ruskih mestih, posrečilo se mi je slučajno na neke neznatnej ukrajinskej postaji kupiti v ceno redke srebrn penez iz časov vladanja cara in velikega kneza Mihajla Fedoroviča. Dragoceni ta eksemplar bil je iz leta 1616 in je imel važnost za dopolnitev zbirke. In baš to dragocenost — premislite si! — vrgel sem nehoté z nekoliko malovrednimi kopejkami vred ukrajinskemu pastirju.

Ta dogodok pokazil mi je do dobrega ta dan dobro voljo. Mrzela me je moja prenenost tem bolj, čim bolj sem si mogel misliti, da je penez cara in velikega kneza prišel v najmenj poklicane roke. Razven tega bile so okoliščine takošne, da sem rad ali nerad moral pretrpeti občutljivo izgubo. Imel sem sicer nadejo, potikati se po teh krajih kak teden ali nisem si zapomnil niti mesta, niti vasi, pri katerej se je pripetilo osodno prenenje

Tudi pastir mi ni bil nikakor znan, ne po osobi ne po imenu.

S kratka, domneval sem si, da je moj penez vržen v neizmerno jezero... Te misli sem se naglo privadil in tudi v trenutku, ko me je boren voz vlekkel po brezovih posekah nazaj, niti mislil nisem več na penez cara in velikega kneza.

Imeli smo takrat noč toplo, jasno, čisto — ukrajinsko, mesec razsvetljeval je čarobno bele kozaške kočje, gugal se na tihih vodah in prodiral v gaje skozi goste ratolesti do samih mahovnatih blazin. Take noči so na Ukrajini čarokrasne in potniku je, kakor bi šel po svetih potih v kraljestvo bajek. In ako je taka noč, oživlja tu ukrajinska mladina še dolgo s svojim petskim veseljem tihoto tajnepolne noči. Ob vodah, na gozdnem obrobju in na cvetnih lokah snide se mladež na veselo rajanje, katere ukajoči glasi in pesni razlegajo se daleč do samih bregov Dnjeprovih. Do polnoči ne umakne se nobeden od njih v kočjo. Le za hip včasih preneha veseli spev, oglašajo se posamezni vzkriki, pak se najedenkrat vse zopet vzveseli in osreči. Poslušati to nočno radovanje ukrajinske mladeži je s cela osobit užitek. Čim bolj se oddaljujemo od njih, čim tiše veseli glasovi k nam prihajajo, in čim globlje

nas spremljajo v mrak gozdne teme — tem mogočnejše nam segajo v srce in dušo našo ovladujejo.

Takošno družbo zagledal sem na kraji lesa tudi danes. Taborila, plesala in prepevala je s tako resnično in nehlinjeno srečo, da sem si moral nehoté staviti vprašanje, ali imamo „mi“ kedaj v življenju tako lepe trepotke — brezoblačne, vedne brezskrbne in srčne? Teško!

Šla sva mirno okolu, in mislim, da nisva nikogar pozornosti na se obrnila. Tem bolje, da jih vsaj nisva preplašila — teh milih Kozačkov in Kozaček. Po kratkem zadržku peljala sva se dalje. V neoddaljenej vasi nameraval sem prenočiti in po možnosti zložneje poslušati še nekatere nočne popeve poetične Ukrajine.

Žolta, do nevisokega vrha vzdigajoča se cesta prodirala je temni gozd. Od vesele družbe oddaljevali smo se z vsako novo pedjo in odmevi potihajočih pesnj in plesov mešali so se polagoma s sladkim šumom tisočerih gozdnih vejic. To, kar je od ondot k nam toplo sapica še donasala, bile so že le tajinstvene, nejasne bajke.

Zdajci se moj voznik naglo ustavi. Stegnil se je čez nizke svoje konje, kakor bi hotel nekaj dozreti.

obračati se proti naučnemu ministru in izjaviti, da nemamo jaz in somišljeniki moji in, kakor lahko posnamete iz dosedanjih govorov, tudi druge skupine visoke zbornice, nikakega povoda biti zadovoljni s sedanjo naučno upravo. (Prav res je! na desnici.) in sicer zaradi tega ne, ker za najpravičnejše zahteve in težnje prebivalstva, katero zastopamo, ne kaže nikake dobrohotnosti, ter se zanje prav nič ne briga.

Mi smo v tej visokej zbornici leto za letom pri raznih priložnostih izjavljali želje svoje, zahtevali nismo nikacih koncesij, nikacih posebnih ugodnostij in prepravic, temveč le v najskromnejši obliki naše dobro pravo, katero je pač dovolj drago kupljeno z našim denarnim in krvnim davkom in tudi zajamčeno v državnih osnovnih zakonih, pa učna uprava se vendar ni zmenila zanje, nikar še izpolnila, četudi je je visoka zbornica s tem krepko podpirala, da je vsprejela resolucije, katere smo predlagali. (Prav dobro! na desnici.)

Morda bi več dosegli in gospodu naučnemu ministru bolj imponovali, ko bi sedeli na levi strani te visoke zbornice (Odobranje na desnici. — Čujete! in veselost na levici.) ter po vzgledu, ki se je nam dal pri prvem branji zakona o akademskih društvi posluževali se najtrših besed in napadali vsemoogoče osebe.

Pri vsej britkosti, ki jo moram čutiti, ko se tako prezira narod slovenski in zastopniki njegovi bi vendar ne mogel v visokej zbornici prouzročiti tacih prizorov, kakor so se tedaj vršili pred našimi očmi, ki se gotovo neso strinjali z dostojnostjo visoke zbornice, ter neso bili primerni dostojnosti jednega člana vlade.

Nekateri listi, ki imajo zvezo z naučno upravo, trdili so tedaj po pravici, da se kaj tacega še ni pripetilo v nobenem parlamentu na svetu; a v tem pa neso imeli nikakor prav, da so dogodke, ki so se vršili pred našimi očmi, in katere je po vrhu še gospod poslanec Pernerstorfer dne 28. februarja v „Deutsche Zeitung“ potrdil, kar tajili in desnici te visoke zbornice očitali, da jih ni zavrnila, kakor je trebalo. Rajše naj bi bili molčali, če so pa hoteli dajati komu lekcije, obrnili naj bi je bili nekam drugam.

Gospoda moja! Včeraj slišali ste pritožbe slovanskega prebivalstva na severu. Bodi mi dovoljeno, da naštejemo one, katere se tičejo dežel, v katerih prebiva moj narod.

Pred vsem moram z obžalovanjem kazati, kako prezira učna uprava sklepe visoke zbornice (Tako je! Čujete! na desnici), kar nam na nedvomni način dokazuje, kako malo veljave ima pri njej parlament. V tej visokej zbornici sklenile so se opetovano resolucije, ki visoki vladi nujno pokladajo na srce, da srednje šole in učiteljska v južnih kronovinah tako uravna, da bode moglo slovensko, oziroma italijansko in hrvaško prebivalstvo dajati otroke svoje izobraževati v materinščini.

Kar se tiče osnove slovenskih paralelk, — je prejšnji učni minister izjavil v budgetnem odseku,

Bil je tam človek — v tej temnej gozdnej samoti . . .

Tudi jaz sem se vzdignil zvedavo čez voznirov sedež,

Na sprhnelem deblu, zvaljenem do ceste, sedel je, polu k nama obrnen, „molodec“. Roke svoje opiral je ob kolena in glavo držal je v dlanih. Premišljal je. Stoprav po trenutku zasuknil je glavo. Njegovo lice osvetila nam je takoj polna luna z sinjo svojo svetlobo.

Tako nikakor ne izgledajo Kozaci. Jeden pogled zadostoval je v osvedočenje, da je temu človeku za „rana šla čez cesto baba s praznimi vedri.“

Ali to še ne more biti za smrt, mislil sem si po tihem.

A moj Ivan, ki je v tej osobi očitno vspoznal tovariša, nagovoril ga je s polnim imenom. „Oj, Mitro!“ In čul se je njegov glas kakor vprašanje.

Toda Mitro mahnil je namesto odgovora molče z roko.

„Kaj mu je? vprašal sem šegotaje Ivana.

Ivan, stresnivši z rameni, pristopil je še bliže k Mitrovu in mu prigovarjal, naj bi tako ne sedel tu in naj bi se raje bal nočnih pošastij. „Vsi so pod gozdom, pojo in plešejo . . . čuj, Mitro . . . slišiš!“

In res, veterček prignal nam je v tem trenutku odmev veselega petja.

(Konec prih.)

da boče počakati, kako se obnese poskus v Ljubljani in bode po tem postopal v drugih deželah. Kakor je sedanji gospod naučni minister že lani v budgetnem odseku priznati moral se je poskus dobro obnesel. Toda ministrova beseda se ni uresničila. (Odobranje na desnici.) V Mariboru, Celji, Gorici, Trstu, Paznu se še neso osnovala slovenske, oziroma hrvaške in italijanske paralelke, in zategadel je budgetni odsek letos zopet ponoviti moral dotično resolucijo.

Danes stojimo torej ondu, kjer smo že bili pred leti, a prav za prav smo še na slabšem, kakor poprej (Tako je! na desnici.), ker se nam je vzel jedini zavod, ki je bil samo za slovenske učence. Spodnja gimnazija v Kranji.

(Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 7. maja.

Oficijozni listi se pritožujejo, da so se poslednji čas v državni zbornici pripetili razni škandalni prizori, ki se ne ujemajo z dostojnostjo zbornice poslancev. Nadejajo se, da se taki prizori ne bodo več ponavljali in da bodo posamični govorniki bolj stvarno govorili in se bode omejila zloraba tako imenovanega stvarnega popravljanja, kajti le potem bode mogoče, da se budget še pravočasno reši. Kakor se vidi, vladi že preseda govorjenje poslancev, ki jo le napadajo, nobeden je pa ne zagovarja.

„Politik“ piše, da bode češkemu vseučilišču mnogo pomagano, ako se olajšajo državni izpiti, kar se tiče znanja nemščine. Tuji dijaki bodo bolj prihajali v Prago, če bode mogoče brez znanja nemščine dobiti doktorstvo.

Vnanje države.

Nova srbska vlada ne namerava uvesti cenzure za časopise, niti še bolj omejiti tiskovne svobode. Strogo bode pa po sedanjem tiskovnem zakonu postopala proti listom, ki bi se kaj pregrešili. Ker so sedanji tiskovni zakon še sklenili na prednjaki, je pač dovolj strog in ni treba vladi še novega. Lahko bode že po sedanjih zakonitih določbah zatrla vsako svobodno besedo po listih.

„Novosti“ objavile so članek, v katerem številkami dokazujejo, kako silno propada narodno gospodarstvo v Rusiji. Iz poročila državnega kontrolorja je razvidno, da je začetkom lanskega leta 68 milijonov rubljev zemljiškega davka in odkupnih uplačil na dolgu. Ta vsota je gotovo velika, če se pomisli, da ves zemljiški davek in odkupna uplačila znašajo na leto le 142 milijonov rubljev. Ti velikanski zaostanki so se nabrali le poslednja leta. Pisatelj članka pravi, da so ti zaostanki gotovo najboljši dokaz, kako so kmetje v Rusiji z davki preobloženi, da jih več zmagovati ne morejo, to je pa še jasnejše, če se jemlje v poštev s kako strogo in brezozirnostjo se izterjujejo davki. Lani je bila v Rusiji dobra letina, pa so vendar kmetje ostali 15% davkov na dolgu. Če se davčna sistena ne premeni, preti velika nevarnost ruskemu poljedelstvu, ki je bilo dosedaj trdna podstava ruskej državi.

Iz Makedonije prihajajo raznim listom vesti, ki kažejo, da se je bati ustaje. Nedavno smo bili izvedeli, da so se v Bitolijskem vilajetu spuntali Grki in Srbi, druga poročila pa vedo o jednaki ustaji Srbov in Bolgarov v Monastirkem vilajetu. Kaj natančnejega o teh ustajah še ne vemo.

Turki se ne marajo popolnem spreti z Grško, in so si torej premislili, ter ne bodo odpoklicali svojega poslanika iz Aten. V Carigradu vedo, da bi spor z Grško utegnil imeti zanje še resne posledice. Evropska diplomacija bi zopet zaradi grških zadev jela nadlegovati je.

Rumunski list „Monitorul“ trdi, da so poslednje nemire v Rumuniji bili podšuntali ruski agitatorji. Kmetom so pravili, če bodo držali s carjem, se vojaki ne bodo upali streljati na nje, kajti Rusi so že pripravljene obostran Pruta, da pridero v deželo, ko bi se kmetom kaj žalega storilo. Vzlic vsem agitacijam se pa kmetje v Moldavi tneso dali zapeljati in so izgredi bili le v Valahiji. Ruski listi odločno zanikujejo vse take in jednake lažnjive vesti, katere se rabijo le kot pesek v oči. Na Rumunskem je na jednej strani tolika beda, na drugej strani pa taka vsestranska korupcija, da nujno treba preteze o ruskih spletkah, da se ž njimi vsaj malo zakrije domača golota.

Dopisi.

Z Goriškega 4. maja 1888. [Izv. dop.] (Slovensko uradovanje, — slovenska prodajalnica pisarskih potrebščin v Gorici.) „Slovenski Narod“ z dne 7. aprila t. l. donša v uvodnem članku „Slovensko uradovanje“ pregled slovenski uradujočih organov na Slovenskem. Na Goriškem je v istini tako, kakor članek pravi, le okr. glavarstva pri nas nemajo navade odgovarjati na slovenske dopise in uloge v sloven-

ščini, ampak v uradnem jeziku, nemškem, ali italijanskem; ravno tako je z okr. šol. sveti — s častno izjemo onega c. kr. okr. šol. sveta za Goriško okolico v Gorici, koji v osebi gosp. okr. šol. nadzornika Fr. Vodopivca uraduje vse v slovenščini. Šolska vodstva in krajni šolski sveti dobivajo samo slovenske odloke le v zavitku z nemškim tiskanim naslovom:

Uraden jezik naših duhovnij je po večem menda nemški, kar ne služi našej duhovščini v posebno čast.

V Gorici se redi kopica trgovcev s pisarskimi potrebščinami. Mej temi ni bilo doslej nobenega Slovenca, če tudi isti trgovci dobijo večino naročil od Slovencev, Nekoji od trgovcev s papirnimi potrebščinami in knjigami bili so celo znani nasprotniki slovenskega rodu in naših teženj. Prilizoval pa se je Slovincem zadnja leta trgovec „Coppag“, Slovenec „Kopač“, tedaj izrod naš. In res Slovenci smo drli v njegove prodajalnice, ker smo čuli iz njegovih ust sladke slovenske besede. Nekoji so ga „držali“ celó za narodnjaka, kar pa mnogim ni hotelo iti v glavo, kako je mogoče, da bi „Coppag“ in narodnjak šla v jeden koš.

Lansko leto pa se je pokazalo, da „Coppag“ na skrivnem podpira — zloglasno „Propatrio“ in šolo njeno v slovenskej Podgori. To je bilo res odveč! Italijanska šola v slovenskej Podgori bila je in je še zdaj najhujši trn, koji nas v peto bode. In cartani „Coppag“ jo gre podpirati! —

Z velikim veseljem smo tedaj Slovenci pozdravili novo prodajalnico pisarskih potrebščin, katera je odprl znan narodnjak gosp. G. Likar v Gorici, v semeniškej ulici — nasproti — baš istemu „Coppag-u“. — Tableaux!

Ubogí Coppag, koliko je revež pretrpel od istega časa, odkar je zvedel, da namerava g. Likar odpreti prodajalnico! Hotel je menda pregovoriti in podkupiti hišnega gospodarja, da bi g. Likar ne dobil prostora za prodajalnico. A tu ni šlo, kajti hišni gospodar — pošten Italijan — več zaupa poštemu Slovincu g. Likarja, če tudi ni bogat, kakor pa slov. renegatu — bogatašu! Poskušal je potem gospoda Likarja odkupiti — a zastonj. Prodajalnica stoji nasproti njegovi. To pa mu je glavo zmešalo, da kar divja. Obnašanje njegovo je uprav čudno. Vsacega kupovalca šunta proti slovenskemu narodnemu trgovcu zaničujoč njegovo blago i. t. d. Ker še vse to ni moglo zapreti pota v Likarjevo prodajalnico, nastopil je „Coppag“ pot konkurence. Z znižanimi cenami hočeta ugonobiti bogataša „Coppag & Skert“ — slovenskega ubozelega trgovca Likarja. — Boj bo hud. Tukaj pa pokaži slovenski narod na Goriškem svoje prepričanje. Ta boj bode merilo slovenski narodni vzbujenosti. Ako pustimo Slovence na Goriškem, da ugonobi renegat „Coppag“ narodnjaka g. Likarja, podpišemo si s tem spricalo uboštva gledé narodne zavesti. Ako zmaga narodnjak naš, smel bode mnogi Slovenec pričeti kako podvzetje v Gorici — v glavnem mestu po večem slovenske dežele. Tedaj, pozor!

—k.

Iz Postojine dne 5. maja. (Dr. Razpet †). Kdo ni poznal po Notranjskem, v Postojini 26 let kot c. kr. okrajni zdravnik službujočega gospoda, dr. Mar. Razpet-a. Izdihnil je ta mož svojo blago dušo dne 26. p. m. v Rudolfovem na svojem novem službenem mestu po daljšem bolehanji. Ni ga več moža, kateremu je srce goreče bilo za svoj mili narod in res neizprosna je smrt, katera nam pobira zapored in tako pogosto značajne naše rodoljube. Ranjki kot c. kr. uradnik ni mogel sicer javno nastopati, toda ne da bi se na to oziralo, je to, kar je storil, naši narodni stvari dosti koristilo. On bil je jeden onih mož, kateri so l. 1868. v Postojini narodno čitalnico ustanovili. Bil je nje večletni tajnik in v zadnjih letih svojega bivanja v Postojini tudi nje predsednik. Bil je jeden tistih uradnikov, kateri so morali zaradi narodnosti svoje preganjanje trpeti. Ko so bile pod hudim pritiskom Widmanove vlade l. 1877 in začetkom l. 1878 volitve v občinski zastop in njega starejšinstvo v Postojini, bil je pri volitvi župana zastopnik narodnega virilnega glasu. Kot tak ugovarjal je nasprotnikovemu glasu z uspehom. Pritožil se je do najvišje inštanice, do visokega c. kr. ministerstva, kar ga je veliko novega stalo, — toda ne brez uspeha. Zastran svoje postopanja si je pa tudi takrat vladajoče stranke v Postojini, dr. Deu & consortes, sveto (?) jezo na

glavo nakopal. Delalo in ruvalo se je proti njemu tako, da mu je bil nekega dne dostavljen dekret deželne vlade, da je iz službenih ozirnov (kar je bilo takrat v najlepšem cvetju) v Litijo premeščen; dočim bi imel priti na njegovo mesto znani zagrizeni nemškutar dr. Eržen. Vsled tega zavlada je huda razburjenost mej ljudstvom in občine Postojinskega in Logaškega političnega okraja tekmovala so s peticijami na deželno vlado, naj jim toli priljubljeni c. kr. okrajni zdravnik ostane. Po mnogem trudu se nam je tudi posrečilo, da je v Postojini ostal. Toda, mož, kateremu se ni moglo nikdar očitati, da bi svojo službo zanemarjal s tem, da je svoj narodni čut javno kazal, bil je od tega časa naprej miren ter kakor drugi čakal boljših časov za mili narod svoj. In res, ko se nam je l. 1879 že v državni zbor in l. 1883 v deželni zbor posrečilo s svojimi kandidati splošno prodreti, bilo je gosp. dr. Mar. Razpet-a naudušenje nepopisno.

Rajki ljubil je mladino in nje slovensko petje. Kolikokrat smo v njegovi družbi veselo narodne pesni prepevali. Kadar sem potrkal pri njem in apeloval na njegovo radodarnost za narodne namene gotovo nesem šel prazen od njega. Z jedno besedo rajki bil je čist narodni značaj, kakoršnih je treba iskati.

Kot zdravnik imel je v svojej stroki eminentno prakso. On se je svojej službi z gorečnostjo žrtvoval. Bodisi po dnevu, bodisi po noči v kakoršnikoli uri, bil je pri rokah takoj. Vestno je bolnika preiskaval in položaj precej razjasnil, pri tem pa stranki na prosto dal, da si, ako je bil bolnik slab, še drugega zdravnika v posvetovanje pokliče. Ako je bila kaka epidemija, je še celo skoro prestogo po stopal. Hodil je s komisijo svojo od hiše do hiše in ne glede na prijatelja ali neprijatelja, svoje ostre naredbe, če ne drugače, s silo izvrševal.

Ko je rajki pred tremi leti prosil za Rudolfovo, se nam je to jako čudno zdelo, kajti v Postojni, kjer ima svoje posestvo, bi si mogel vsakdo misliti, ustanovil si je dr. Razpet drugo svojo domovino. Glavni vzrok njegovemu odhodu pa je bila njegova stalna bolezen „putika“, katero je mož mislil, da jo bode pregnal ali si jo saj olajšal s tem, da bode bližje dolenskih toplic, in se jih bode posluževal, kadarkoli mu bode treba. Neljubo zadela nas je takratna preselitev njegova, a toliko hujši zadela je nas in narod naš preselitev njegova v večnost. — Bodi mu zemljica lahka!

Zvezni zbor požarnih bramb kranjskih.

V Ljubljani 6. maja.

Po sv. maši v sv. Florijana cerkvi, katere so se udeležile vse požarne brambe iz okolice in zastopniki vnanjih požarnih bramb, bil je v magistratni dvorani zvezni zbor. Predsedoval je stotnik g. Doberlet, kot zastopnik deželnega odbora bil je navzoč g. cesarski svetnik deželni odbornik Murnik, kot zastopnik stolnega mesta župan g. Grasselli. Gospod Doberlet pozdravi zborovalce najprvo v slovenskem, potem v nemškem jeziku in se zahvali gospodu Murniku in g. županu Grasselli-ju, da sta počastila zbor s svojo navzočnosjo. G. Murnik pozdravi potem odposlanca požarnih bramb v imenu deželnega odbora. Govornik naglašja, da požarne brambe prostovoljno opravljajo posel, kateri po postavi pripada občinam. Dokaj se je na tem polji v naši domovini že doseglo, a bode se še mnogo več, ako se danes posreči ustanoviti zvezo vseh požarnih bramb kranjskih. Deželni odbor bode gotovo podpiral svezo v njenem delovanju. (Dobro! Dobro!)

Gospod župan Grasselli pozdravi zastopnike požarnih bramb v imenu stolnega mesta Ljubljanskega najprisrčneje in pravi, da je lepa in vzvišena misel, združiti vse požarne brambe kranjske, te človekoljubne naprave. Dolgo časa so o tej zadevi že trajale obravnave in zdaj, ko se slava Bogu, zmirom bolj množje po naši domovini požarne brambe, ker se je doznalo, da bi zamogle požarne brambe še dokaj uspešneje delovati, ako se združijo, izpeljati se hoče lepa misel zveze vseh požarnih bramb kranjskih, katera bode razvitek požarnega brambovstva le še bolj pospešila, kajti v združenju je moč. Zatorej označi g. župan denašnji dan kot znamenit in pravi, da goji gorko željo, da bi se ustanovitev „Zveze požarnih bramb“ posrečila, da se bode dosegel zaželjeni uspeh in gotovo rodil obilen sad! (Dobro! Dobro!) Potem se izvoli z vsklikom g. Doberlet predsednikom zborovanja, zapisnikarjema pa imenuje predsednik gg. Dreiseja in Arka. Izročajo se potem pooblastila zastopnikov požarnih

bramb, iz katerih je razvidno, da so zastopane pri zborovanju sledeče požarne brambe: Ljubljana, Dolenja vas pri Ribnici, Krško, Radeče, Škofja Loka, Št. Jarnej na Dolenskem, Vrhnika, Kranj, Domžale, Toplice na Dolenskem, Mokronog, Šmarje, Radovljica, Bizovik, Trebnje, Bohinjska Bistrica, Preserje, Šmartin pri Litiji, Bled, Št. Vid pri Zatičini, Višnjagora, Mirnapeč, Cerknica, Kamnik, Begunje, Postojina, Tržič, Novomesto, Veliki Otok, Borovnica. Začne se potem razprava o predloženih pravilih „Zveze požarnih bramb“. Gospod Alojzij Lavrenčič iz Postojine predlaga, naj se pravila bero v slovenskem jeziku, čemur pa g. Hinterlechner ugovarja nasvetujoč naj se bero pravila v obeh jezikih slovenski in nemški, da vsak odposlanec, v katerem mu drago, napravi svoje opazke, ali pa stavi svoje predloge. Gosp. Adlešič, zastopnik požarne brambe v Šmartinu pri Litiji, podpira predlog, naj bi se čitala pravila le slovenski, da bo obravnava prej gotova. Pri glasovanju pa obvelja nasvet, da se pravila čitajo slovenski in nemški, na kar se prične obširna obravnava. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Častnim občanom) v Mostah poleg Kamnika bil je dne 4. marca jednoglasno imenovan g. dr. Josip Stare, c. kr. finančne prokurature pristav, hišni posestnik in mestni odbornik v Ljubljani. Danes izročila mu je posebna deputacija krasno, v „Narodni Tiskarni“ izdelano diplomo.

— (Na vseučiliščih v Gradci) bil je pretekli petek g. Fran Božič iz Podrage promoviran doktorjem medicine, v soboto pa g. Pavl Zupan iz Rudolfovega doktorjem prava.

— (Gospa Ružička-Strozzi), igralka narodnega gledališča v Zagrebu, nastopila bode, kakor smo že zadnjič javili dne 12. in 13. t. m. na slovenskem odru, v Čitalnici kot „Čvrtek“ in kot „Debora“. V oknu Giuntinijeve prodajalnice na mestnem trgu razstavljene so fotografije, ki kažejo gospo Ružičko-Strozzi v raznih ulogah.

— (Zvezni zbor kranjskih požarnih bramb) vsprejel je po tri ure trajajoči obravnavi predložena pravila z nekaterimi izpremembami in izvolil v odbor: za načelnika: g. Doberlet-a, za namestnika g. Rütting-a, za blagajnika g. Ahtschin-a in za zapisnikarja g. Hinterlechner-ja. Za zastopnika Gorenjske sta: izvoljena gg: Josip Močnik v Kamniku in Dragotin Žagar v Kranji; za Notranjsko gg: Jurca na Velikem Otoku, Josip Verbič v Bistri pri Borovnici; za Dolensko gg. Gustin v Novem mestu in Adlešič v Šmartinu pri Litiji. Vsi izvoljeni gospodje so volitev vsprejeli. Popoldne ob 3. uri bila je s parno brizgalnico v šolskem drevoredu na Ljubljani vaja, katerej so prisustvali vsi vnanji zastopniki požarnih bramb. Potem pa se je ogledala razstava gasilnega orodja v g. Alberta Samasa tovarni, katera je vzbudila mnogo pozornosti z dežele došlih požarnih brambovcev.

— (Stritarjevih zbranih spisov) izšel je 45. snopič nadaljujoč „Pogovore“.

— (Nesreča.) Piše se nam danes z Iga: Včeraj proti 11. uri po noči vračal se je g. župnik Dolenc od svatovanja iz Strahomera domov. Pri vasi Staje splašili so se konji, zvrnili voz v mlako poleg ceste in g. župnik Dolenc pal je tako nesrečno, da si je zlomil nogo.

— (Nagloma umrl) je danes dopoldne ob 1/12. uri 77letni Miha Zabukovec iz Podgorja pri Grosupljem na voglu Francovega nabrežja. Preneli so ga v mrtvašnico k sv. Krištofu. Najbrže zadel ga je mrtvoud.

— (Florjanska maša brez orgel.) Piše se nam z Iga: Kakor običajno, imela je požarna bramba na Igu, na dan sv. Florijana sv. mašo v farni cerkvi ob 9 uri. G. župnik ni dovolil, da bi se pri maši orglalo, dasiravno so skoro vsi udje požarne brambe donášali z večjimi ali manjšimi zneski za napravo orgel. No požarni brambovci znali so si pomagati, naprosili so pevke in te so pele pri sv. maši.

— (V Celji) bil je danes zjutraj ob 7 uri obešen Janez Valenta iz Apač pri Ptujih. Obesil ga je Dunajski rabelj Seyfried, ki se je, vračajoč se iz Trsta, zaradi tega ustavil, v Celji. Valenta bil je obsojen na smrt zaradi groznega roparskega umora. Imel je dolgo znanje z Elizabeto Čefuta, s katero bi se bil imel dne 16. junuarja t. l. poročiti. Ker pa ni imel potrebnega denarja za gostijo,

sklenil je siloma dobiti si novcev. V ta namen napoti se k posestniku Mihi Cebeju in ga naprosi, da bi menjal petak. Ko se Cebej obrne in odpre omaro, v kateri je imel denar shranjen, skoči Valenta nanj, ga vrže na tla in tako grozno osuje, da mu je trebušno mrenico pretrgal in še druga poškodovanja prizadel. A ker Cebej ni bil še mrtev, leti Valenta iz hiše in se kmalu vrne s kolom, s katerim Cebeja trikrat tako silno po glavi udari, da je kmalu dušo izdihnil. Valenta pograbil je po tem umoru Cebejev denar in šel vina kupovat za svojo gostijo. Ta umor bil je zares zversk, protniki so Valentana tudi jednoglasno krivim proglasili. Smrtna sodba izvršila se je danes ob 6. uri zjutraj. Obešenjaka pripravljaj je g. kaplan Hudovernik na smrt, tako da je popolnoma udan v svojo osodo in skesan umrl. — Zadnji, katerega so v Celji obesili, bil je Lorenc Dečman, ki je svojega očeta umoril. Obešen je bil 23. decembra 1852 l.

— (Okrajni zastop Slovenje-Bistriški) je v proslavljenje štiridesetletnice cesarjeve ustanovil za deželno, vinarsko in sadjarsko šolo v Mariboru ustanovo za jednega učenca. Kaj pa na Kranjskem? Ali se ne bode našla okrajna blagajnica, ki bi za šolo na Grmu sklenila jedno ali več enakih ustanov ter si s tem stekla zahvalo vsega prebivalstva? Ustanove znašajo po 120 gld. na leto. Dozdaj je le deset deželnih ustanov in samo jedna občinska ustanovljena v Rudolfovem. Kaj pa Krško, Metlika, Črnomelj itd.?

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 6. maja. Zveza patrijotov objavlja manifest, v katerem priznava Boulangerja načelnikom narodne stranke.

Berolin 6. maja. Ker se v grlu zopet gnoji, bil je dan za cesarja manj ugoden, a groznice je cesar prost.

Peterburg 6. maja. Za prihodnje leto zaukazano je novo splošno ljudsko števljenje.

Barcelona 7. maja. Nadvojvoda Karol Ludovik semkaj dospel in bil od vseh oblastev slovesno vsprejet. Ogledal si je razstavo, kjer je predsednik Lindheim v patrijotičnem govoru nadvojvodo pozdravil. Nadvojvoda je dejal, da mu je pravi ponos, da Avstrija tako sijajno zastopana. Avstrijski oddelek je jedini, ki je popolnem gotov. Nadvojvoda čestital razstavljalcem.

Pariz 7. maja. „Journal des Debats“ zahteva, da se liga patrijotov razpusti. Prvo izdanje Boulangerjeve knjige „L'Invasion Allemande“ se bode brezplačno razdelilo v 2 1/2 milijona izvodih. V predgovoru izraža Boulanger željo, da bi vojne šibe dolgo ne bilo, vendar treba organizovati narodno obrambo, kajti velike države osoda često ni zavisna od želj narodovih. V knjigi razpravlja Boulanger jako nepristranski dogodke in moče izza 1870. l., jedino z namenom, da bi Francozi iz tega izvajali koristne nauke.

Razne vesti.

* (Vitez Schönerer obsojen.) Dunajsko deželno sodišče obsodilo je viteza Schönererja zaradi javnega nasilstva na štiri mesece trde ječe na izgubo plemstva, njegovega tovariša Gerstgraserja pa na dvamesečno ječo. Zagovornik je uložil pritožbo ničnosti, bi bode javljne imela kaj uspeha. Pred deželnim sodiščem bilo se je zbralo zvečer mnogo ljudstva in bile so velike demonstracije. Peli so „Wacht am Rhein“ in klicali „Hoch Schönerer, Perat Juden!“ Več oseb so zaprli. Za Schönererja politično delovanje je ta obsodba hud udarec kajti ako ničnosti pritožba ne prodre, je državnozbornski njegov mandat takoj ob veljavo, voljen pa ne more biti celih pet let.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—289)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

6. maja:

Pri Slonu: Schar z Dunaja. — Tüssen iz Gradca — Spending iz Zagreba. — Bazzoni, Tutiri iz Trsta. — Reich iz Karlova. Pri Malči: Brauweiss z Dunaja. — Janzekovič z Dunaja. — Farjanc iz Trsta. — Müller iz Pulja.

Pri avstriskem cesarji: Leitner iz Linca. — Haffer iz Brna.
 Pri južnem kolodvoru: Müller z Dunaja. — Jeding iz Celja.
 Pri bavarskem dvoru: Krainer iz Celja.

Tržne cene v Ljubljani
dne 5. maja t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	4 22	Surovo maslo,	90
Ječmen,	3 90	Jajce, jedno	2
Oves,	3 09	Mleko, liter	8
Ajda,	4 22	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	4 22	Telečje	45
Koruza,	5 52	Svinjsko	56
Krompir,	2 50	Koštrunovo	36
Leča,	12	Pišanec	40
Grah,	13	Golob	20
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	250
Maslo,	kgr. 1	Slama,	232
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	720
Špeh frišen	56	" mehka, 4	425

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Morkina v mm.
5. maja	7. zjutraj	740.2 mm.	6.8° C	sl. svz.	dež.	4.50 mm.
	2. popol.	740.1 mm.	11.0° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	741.1 mm.	7.8° C	sl. vzh.	d. jas.	dežja.
6. maja	7. zjutraj	742.1 mm.	4.3° C	brezv.	megla	
	2. popol.	739.9 mm.	17.6° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	742.0 mm.	11.2° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 8.5° in 11.0°, za 3.4° in 1.1° pod normalom.

Dunajska borza

dne 7. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	gld.	79.10	—	gld.	79.10
Srebrna renta	"	80.50	—	"	80.55
Zlata renta	"	110.05	—	"	110.25
5% marcna renta	"	93.70	—	"	93.60
Akcije narodne banke	"	874.00	—	"	874.00
Kreditne akcije	"	280.80	—	"	284.20
London	"	126.75	—	"	126.75
Srebro	"	—	—	"	—
Napol.	"	10.03 1/2	—	"	10.03
C. kr. cekini	"	5.95	—	"	5.95
Nemške marke	"	62.17 1/2	—	"	62.12 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	167	"	50	"
Ogerska zlata renta 4%	"	97	"	45	"
Ogerska papirna renta 5%	"	85	"	95	"
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	"	105	"	50	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	118	"	60	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	"	127	"	75	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	"	99	"	50	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	"	178	"	50	"
Kreditne srečke	gld.	10	"	25	"
Rudolfove srečke	"	120	"	25	"
Akcije anglo-avstr. banke	"	120	"	107	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	"	225	"	—	"

Poslano.

(10-17)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
 najčistije lužne
KISELINE
 poznate kas najbolje okrepljujuče pije,
 I kas izkušán liek proti trajnom kašlju plüdevine I
 želudca boleati grkljana I proti mehurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
 Karlovi vari i Widn.

Dr. Friderik Lengiel-ov
Brezov balzam.

Ze sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrtá njeno deblo, je od pamtíveka znan kot najizvrstnejše lepótilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potóm kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer ž njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan neznatne luskiné od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgladi na obrazu nastale gube in kóžave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podleže beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rüdečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50.

Zaloga v Ljubljani pri U. pl. Trnkoczy-ji, lekarji. (745-15)

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po pošti 55 kr.

Naznanilo in priporočilo.

Podpisani naznanjam slavnemu p. n. občinstvu, da bodem od 5. t. m. naprej imel tudi

na Glavnem trgu v hiši št. 19

svojo

prodajalnico za kruh.

Zahvaljeva se sedanjim odjemateljem, priporočam se še nadalje njim in novim v obila naročila. — Pošiljam na željo kruh na dom ob katerem koli času. — Pekel bodem vsakovrstno

nasladno pekarijo,

kakor:

biskvite, pince, povitice i. t. d.

Rženi kruh in kruh na vago dobi se vsak dan sveže pečen.

Priporočujoč se še jeden pot, zagotavljam, da bodem stregel vedno z dobrim blagom, pošteno vago in najnižjo ceno. (322-3)

JAKOB ZALAZNIK,

pekovski mojster,

na Starem trgu šte. 19.

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

500000
mark

kot največji dobitek v najsmrenejem slučaji ponuja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

- 1 prem. á mark 300000
- 1 dobit. á mark 200000
- 1 dobit. á mark 100000
- 1 dobit. á mark 90000
- 1 dobit. á mark 80000
- 1 dobit. á mark 70000
- 2 dobit. á mark 60000
- 1 dobit. á mark 55000
- 1 dobit. á mark 50000
- 1 dobit. á mark 40000
- 1 dobit. á mark 30000
- 7 dobit. á mark 15000
- 1 dobit. á mark 12000
- 26 dobit. á mark 10000
- 56 dobit. á mark 5000
- 106 dobit. á mark 3000
- 257 dobit. á mark 2000
- 2 dobit. á mark 1500
- 515 dobit. á mark 1000
- 839 dobit. á mark 500
- 30020 dobit. á mark 145
- 15960 dobit. á mark 200, 150, 124, 100, 94, 67, 40, 20.

Najnovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima 95.500 srečk, od katerih se izžreba 47.800 srečk. Za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,160.290 mark.

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 47.800 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobitek prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 55.000, v tretjem na 60.000, v četrtem na 70.000, v petem na 80.000, v šestem na 90.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Podpisana trgovska hiša uljudno vabi k udeležitvi te velike denarne loterije.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštnej nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštneju povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

- 1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
- 1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
- 1 četrtina originalne srečke av. v. gld. .90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob jednem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse natančneje. Takoj po žrebanji dobi vsak udeleženec uradno, z utisnjenim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se uradni načrti žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

15. majem 1888

nam doposlati.

(284-6)

VALENTIN & CO.,
 Bankgeschäft,
 HAMBURG.